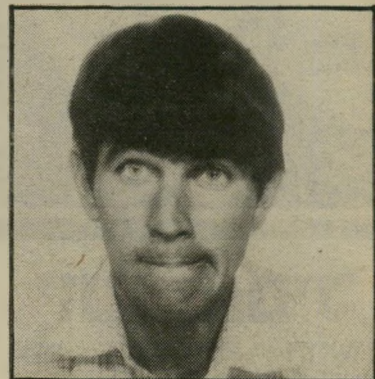

(המשך מעמוד 3)

במערות העיתונים מזה כמה שבועות, אולם העיתונים נמנעו מלפרסמו, מחשש שיסתכסכו עם גופים בעלי עוצמה כלכלית ופוליטית, כמו חברת העובדים ובנק הפועלים, והברות הקשורות בהם. שכן גופים אלה מרבים לתת מעטות פירסום בעיתונים, והרי אין זו שורה העיתונים חיים על מודעות פירסום.

קורא אלון

לוחם, אמיתי ועצמאי

לכן מגיע צל"ש להעולם הזה, שלא נרתע והוכיח שהוא עיתון לוחם אמיתי ועצמאי. אלי אלון, תל-אביב

שום איתות לאיבן

נשיא הסניף הני אולי של אירגון השוטרים הבינלאומי מגיב על ידיעה ב"העולם הזה" (11.1.84). מצער לראות כיצד קפתם הצלחתם של אדם אחד לזכותו של אחר, ועוד קישרתם זאת בדברים שאינם רלוונטים לעניין. להלן כמה עובדות:

- צויין בכתבה שהנני מזהה כאיש של ניצב צבי בר. עליו להודיעם שהוא לא תמך במועמדותי, וגם ציין זאת בהודעות שונות. לכן לא ברור לי מדוע הדבקתם לי וזהו זה.
- כ-80% מהבוחרים כי היו אנשי מיסטר גיליה, ורק 20% אנשי מג"ב.
- במערכת ובחירות הושקע עמל רב, הן בפירסום והן בשיוויון הסכרה עם שוטרים, שבהן הצגתי את כוונתי לקידום אירגון השוטרים הבינלאומי — סניף ישראל, כתחומים: חברה, תרבות, רווחה, דאגה לפרט ועוד.

קורא פירמן המפכ"ל לא תמך

● הצבעת השוטרים הייתה עניינית, תוך מתן אמון במועמד וביכולתו לבצע את תוכניתו לקידום האירגון, ואין בהצבעה זו כל איתות לאיבן, כפי שצויין בכתבה, וכן לא גיבוי לכל אחד אחר השואף לתפקיד המפכ"ל. שלמה פירמן, תל-אביב

● הקורא שיגר עותק ממיכתב זה לרבניצב אריה איבן, מפכ"ל מיסטר ישראל.

ועוד ענייני מיסטר

דובר המחוז הצפוני של המיסטר על ידיעה במדור "העולם הזה" הכותרת: החקירה נתקעה, הדובר יוחלף" (העולם הזה" 11.1.84).

מצער מאוד שנוצלתם כדי להביא לירידת הציבור מידע מסולף (בלשון המעטה) מה גם שמידע זה פורסם בלא שנתבקשה הגובה רשמית מצינור. כאשר לעבודת החקירה, אני מנוע מלהתייחס עקב האיפול שהוטל, אך בכל הנוגע לתיגבור הצוות אני יכול לציין, כי כל תוספת בחוקרים רק מוכיחה את מידת החשיבות שאנו מייחסים למיקרה ואת גודל המאמץ שאנו משקיעים כדי לגלות את המבצע או המבצעים. מתחילתה של החקירה לא מסרתי דבר

לתיקשורת, ולפיכך לא ניתן לייחס לי יצירת יצירות כלשהן, יתרה מזו, דובר אינו מעורב בחקירה כלשהי, ולכן לא ניתן לייחס לו הצלחה או כישלון בחקירה. מאז אפריל '82 אני משמש דובר המחוז הצפוני. מעולם לא הייתי דובר מרחב הגליל, אם כי זהו תפקיד כביר ונכבד ממערכת הברכות המיטרתית. כאז כן עתה אני ממשיך בתפקידי ואיני מועמד להרחה, גם אם זה מאכזב מישהו. רפ"ק דני קסלר, דובר המחוז הצפוני, נצרת

הקורא מוחה על דברים שלא אמר

במדור "במדינה" (העולם הזה, 18.1.84) דווח על עבודה שערך הקורא במיסגרת לימודיו באוניברסיטת תל-אביב.

בין השאר ציינתם, כי אני טוען להמצאת הסיסמה "אשכנזים".

עיתונכם מתפאר בכך שהוא מרווח ללא משואפנים, על כן אני מתפלא, שלמרות שהוכח לי על-ידי כתב העולם הזה כי הפטנט על המצאה זו לא יוזכר בכתבה, ההבטחה הופרה. מעניין הוא שציינתם מפרסם באתר הגיליון את תמונתו של הפרופסור ישעיהו ליבוביץ, שהוא מציאה של הסיסמה "יהודנאצים", אשר קדמה ל"אשכנזים", אך לשמו אין אתם מרביקים את המצאתו הידועה.

כלום אין בכך משואפנים? נכון הוא שפרט להמצאה זו עשה ליבוביץ כחיו עוד מעשים נכבדים, אך זה נכון גם לגבי. או למה זעזעו הפעם השלישית או הרביעית שבצמוד לשמי מוכרת הסיסמה "אשכנזים"? כלום אין בכך מגמתיות מסוימת? מוני יקים, רמת-גן

חן עממי במרכז חרות

מי אמר שאין חיים מנימים בחירות? הרווח שלכם (18.1.84) על ישיבת מרכז חירות מוכיח, כי אין יסוד להשמעות נגד מיפלת השלטון. אין שורות שם דומת-זהו, לא כולם

זקן אחד שישאל מדוע הוא שותק. והוא השיב: "זקן אסור שישמע קולו, שאם לא כן יזכרוהו למעלה וישאלו: 'עדיין זה ישנו בעולם?' הרמטכ"ל לשעבר אינו זקן אומנם אך מוטב היה לו שיהא שותק יותר, כדי שלא יגידו שם למעלה: רשע זה עודנו מויבר? מוטב היה לו שילמד מבגין — אשר עשה חסד עימנו ושחק לפחות. סמי ארגון, רמת-פולג, ננתה

טעות ביד

טעות לעולם חוזרת.

מר אורי אבנרי, לאחרונה הנך מציין, הן ביומן אישי והן בקורא יקר, כחיים שנייה של בעיות הזה. מצאתי לנכון להביא ליריעתך, שבמורה המתפרסמת מדי שבוע, והמיועדת למנויי העולם הזה, נכתב מינוי במקום מנוי. יש הברל קטן בין המילים, וכדאי להקפיד עליו.

● אלי ארד, גיבעתיים
● ההבדל הוא דווקא גדול. תודה לקורא על עירנותו.

מילחמה באלימות

תנועה בלתי מפלגתית לאיכות החיים והחברו; בישראל מתגייסה למילומה באלימות.

הנהלת תנועת ענו יפה — עה אחד קיימה פגישות מיוחדות, בהנה דנו על גישותינו ופועול אלימות במוסדות-חינוך, כפי שהלתינו ככתבו; ששורה ביומ-השבוע בקול ישראל.

במערך-ההדרכה של התנועה, שהוכר על-ידי משרד-החינוך והתרבות, מוקדש מקום בולט לסובלנות, לכבוד הרדי ולמילחמה באלימות. התנועה פונה למחנכים, להורים ולתלמידים להעביר לסניפיה ככל הארץ בעיות הקשורות בגילוי אלימות בכלל, ובמוסדות-חינוך בפרט. מתנדבי התנועה נכללו, ועבודתם-חינוך בפרט לעזור לבליתם תופעות אלה.

ניתן לפנות לוועדה במרכז התנועה: רח' המלך ג'ורג' 48, תל-אביב. טלפונים: 03-289005.

ראש ממשלה שמיר (מימין) ובעל תעלולים קלצ'נסקי (משמאל) ויכוחים דמוקרטיים ומאבקים לגיטימיים

03-288802, 03-283562
נעמי שדמי, תל-אביב
● בנשיאות התנועה משמשים חשופי העליון בדיוט משה לדנוי והפרופסורים אפרים אורבך ואבנר שאקי.

לידיעת הקוראים

מיכתבי קוראים מתפרסמים בקצורים המתחייבים מתוכנם ומשיקולי מקום. עדיפות תינתן למיכתבים קצרים, מודפסים במכתב-בתיבה. שצורפה אליהם תמונת-הכתב. מיכתבים בעילום-שם לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתקבלו בה.

שייקה דוגמה

מבגין וישתוק

אם ימשיך רפאל איתן לדבר, עוד עולים להיזכר בו.

כאשר קראתי את מיכתבו של רפאל איתן (אני ממשך ומצדיק את המלחמה בלבנון), הארץ, 6.1) סמרו שוב שערותיי וגופי נעשה חידודי-חידודיו, שכן, כל אימת שהלה פוצה פיו — סומרות השערות והגוף מצטמרים. בדיחה יהודית, מאקברית משהו — אשר איננה קצת את מצב גופי ורוחי — מספרת על

החיים הארוכים של הומוסכסואלים

ני הומוסכסואל. אם אתה, קורא, אינך כזה — אינך מבין כמה המרוב, אינך מבין באיזה עולם מרכזי, מלא פחד, צל וחשיכה המרוב, אינך יודע כיצד החברה הישראלית גורמת לי לחיות באימה.

משחר נעוריי אני חש שאני נמשך גם לגברים וגם לנשים. מגיל 15 בערך, כן, אצלנו מתגלית הנטייה שלנו בגיל מאוד מוקדם.

איוז רמות אתה מתאר לעצמך כשאתה חושב על הומו — אחר שלובש ביגדי נשים? אחד שהילובו כשל נשים? אחד שמתאפר?

אם אתה מתאר זאת כך, רע לך שזו טעתי-סוד, ובני כמון; כמון? בלבוש, בצורת ההתנהגות, בחיי המישפחה שלי, ברצון לאהבת אשה, ככל, אבן בריה אני שונה; כמון? החברות הישראליות כותרות עליי. בכך שאני לא יכול לחיות חיים בעלי אפיק אחד.

לך יש חיים רגילים, אינך פוחד שמישהו ברחוב יצעק אחריך "מאניאק", "סוטה", אתה אינך חיים כמון? את המושג "גן".

יש חיים כמון — בחברה הנחשבת נורמאלית, יש חיים אפלים של שוטטות כגנים, בחיפוש אחרי מק עם גברים, ביצירת קשר באמצעות מבטים וניחושים, בהסתרות כצל. אנו מנסים להסתיר את נטייתנו אפילו מן החברים הטובים ביותר שלנו, מחשש פן ישנו את גנם אלינו, אם תיוודע רבים הם הנשואים ואבות לילדים.

הם חיים ומתפקדים בתוך החברה הרחבה, אינך יכול לדעת אם חברך הטוב אינו הומוסכסואל.

חמישה אחוז מאוכלוסית הגברים נוטים ליהסימין הומוסכסואלים. כלומר, 150 אלף גברים בישראל מכל שכבות האוכלוסיה.

כ-150 אלף גברים חיים בארץ נרדפי חברה, שעלולה לחסלם מבחינה חברתית, בהתייחסותה אליהם כאל סוטים.

אין אנו סוטים! אני ושכמותי לא נחרנו בנטיה זו, והיינו אף מוותרים עליה בחפץ לב, אילו יכולנו לבחור בכך.

חיי הומוסכסואלים הם חיים ארוכים, חיים של אי-שיתוף, כידעיה שאם אנשים שאי-אפשר לסמוך עליהם יגלו זאת, כל העתיד והקריירה שלך נסכנת. וכבר קרו מיקרים של פוטורים והתרת חושים כגזל, למשל, בגליל גילוי נטיה זו אצל מישהו.

האם אתה מתאפר? איך חש אדם המגלה חשבו את הנטייה הומוסכסואלית? איזו שינאה עצמית מפתחת בו בעיקבות יחסה של החברה אליו או אל אחרים כמותו? כולי תיקוה שלא יהיוכמרתני ישראל, אנשים המסתתרים כמותי, שכן העובדה כי החברה מאלצת אנשים אלה לחיות חיים כפולים היא אחר-כך לחברה הישראלית, המתמירת להיות "ליברלית ונאורה".

אילן, באר-שבע